

And you say, with burial

ואתה אומר בקבורה –

OVERVIEW

The חכמים rejected the מצינו of ר"י from נותר to חמץ, since we find other cases where there is בל תותירו, such as אשם תלוי and nevertheless you, ר"י, maintain that it is בקבורה and not בשריפה; indicating that בל תותירו is not necessarily a cause for שריפה. Our תוספות cites the source of this ruling.

טעמא דרבי יהודה דריש בתורת כהנים¹ מבי קדש הוא² -

The reason of ר"י is expounded in תו"כ from the verse כי קודש הוא, which is explained to mean -

הוא בשריפה ולא חטאת עוף ואשם תלוי בשריפה:

That (the נותר of the המלואים) is burnt but a חטאת עוף and an אשם תלוי are not burnt (if they are נותר).

SUMMARY

The words כי קדש הוא exclude חטאת עוף ואשם תלוי from שריפה.

THINKING IT OVER

The חטאת העוף הבא על הספק is not eaten; when do we destroy it (either by שריפה according to the רבנן, or by [שנשלח לאמת המים] קבורה according to ר"י); is it done immediately or we wait till it becomes נותר?³

¹ פרשת צו פרשתא ט ה"ה.

² נאם יונתן מבשר המלאים ומן הלקחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא (שמות [תצוה] כט, לד) in פסוק. We derive from the words כי קדש הוא (which are seemingly superfluous) that the שריפה is only in this case of נותר but not by the נותר of the חטאת העוף הבא על הספק and אשם תלוי. Seemingly the reason ר"י excludes these two קרבנות from שריפה is because they are brought על הספק, therefore they are excluded from כי קדש הוא, which indicates a קודש ודאי.

³ See דבר שמואל (בד"ה יל"ע) and שפת אמת בגמ' (ד"ה אשם).